

Diplomová práce zkoumá institucionální prostředí ve dvanácti vybraných tranzitivních ekonomikách (Baltské státy, Bulharsko, Česká republika, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Slovenská republika jako nové členské státy EU, a navíc v Bělorusku, Ruské federaci a Ukrajině) na základě dat Světových vládních ukazatelů (WGI) v období od 1998 do 2008. Ukazuje se celkově dobrá pozice všech nových členských zemích (kromě Bulharska a Rumunska, které zaostávají) ve čtyřech dimenzích institucionální kvality, konkrétně v kvalitě demokracie, politické stabilitě, vládní efektivitě a regulační kvalitě. Přesto je zřejmé zaostávání hlavně v ukazatelích právního řádu a kontrole korupce, i po dvaceti letech od počátku transformace. Zároveň je velký rozdíl mezi členskými zeměmi EU a trojicí států Bělorusko, Ruská federace a Ukrajina. Důvody se dají přisuzovat externím (požadavky před vstupem do EU, otevřenost trhu, konkurence) a interním tlakům.

Panelová analýza dat poukazuje na stejné závěry, tedy důležitost právního řádu a kontroly korupce pro ekonomický růst, a také postupný pokles významu institucí, a to pravděpodobně z důvodu dostačující kvality institucionálního prostředí pro správné fungování tržní ekonomiky.

Analýza, kromě kladných stránek, také poukazuje na celkovou strnulost institucionálního rámce, kde vývoj se pohnul jenom minimálně v průběhu desetiletí. Navíc analýza podnikatelského prostředí poukazuje na neschopnost hlavně České republiky, Polska, Ruské federace a Ukrajiny zreformovat nejproblematictější sféry podnikání. Důvod je shledán v podcenění významu zájmových skupin na začátku transformačního procesu a dědictví komunismu (zvyky, morálka atd.).